

RAPPORTNYTT

UTGITT AV

NUFOC

Nr.

1 1981

NORSK UFO CENTER

Postboks 1155, 5001 Bergen.

RAPPORTNYTT, Norges eneste offisielle UFO tidsskrift.

Utgitt av Norsk UFO Center, Vestlandet.

Post og bestillingsadresse: Norsk UFO Center, Postboks 1155
5001 Bergen. Postgiro: 3 07 08 10

Utkommer 5 ganger i året. Abonnementspris: Kr. 40.-

Ansvarlig utgiver: Finn W. Kalvik. ☎ 05 - 28 01 26

Redaksjonsmedarbeidere: G. Bertelsen. Kenneth Nilsen. Dag O. Johansen
Anton Lidstrøm. Red.sekretær: Egon Nielsen. ☎ 05 - 16 09 78

Internt UFO Forum. Medlemsblad for Norsk UFO Center.

Bestilling: Ved å sende inn kr. 80.- (årsgebyr) til NUFOC, Hovedkassen, Boks 291/4801 Arendal, Postgiro: 3 92 82 80, oppnås tilknytning til NUFOC. Dette inkluderer abonnement på Internt UFO Forum, med 6 nummer pr. år.

Redaktør: Eddy Hansen. Sørvesten 3, 6500 Kr.sund. ☎ 073- 81 173.

NUFOC Nord-Norge: Postboks 458 / 8001 BODØ . ☎ 081 - 23 118

NUFOC MIDT-NORGE: Avd.leder Leif Havik. Postboks 485
7001 Trondheim. ☎ -----

NUFOC Øst-Norge: Postboks 14 / 3133 Duken. ☎ 033 - 83 6 06

NUFOC Sør-Norge: Grensen 4 / 4800 Arendal. ☎ 041 - 22 0 86

NUFOC Vest-Norge: Postboks 1155 / 5001 Bergen. ☎ 05 - 28 01 26

Rapportsentralens ekspedisjon: F.W. Kalvik/ Armauer Hansensvei 11
5030 Landås ☎ 05 - 28 01 26

Global seksjon: Gunnar Bertelsen
☎ 05 - 14 50 77

Fylkesleder Østfold:
Arne Smevik. ☎ 032 - 54 6 60

Trykk: Svein Anthun.
NUFOC - Vest.

Fylkesleder Hordaland:
Gunnar Bertelsen/Davanger,
5310 Hauglandshella.

Sentraladministrasjon: Norsk UFO Center/ Boks 14/3133 Duken.

R A P P O R T N Y T T Nr. 1 9. årgang.

I dette nr. skriver vi om:

Nordic UFO Newsletter.....	side	3
En hilsen til U.S.A.....	"	4
Norske observasjoner.....	"	7
REPEATERS.....	"	17
"Rombarn" i landet UFO?.....	"	19
Gjenfunn av 3. Grad, Del 4,.....	"	20
Nærkontakt med ukjent luftfartøy,.....	"	27
Mannskap på UFO, beskytt,.....	"	28

Litt tilbake - og fremover!

Vi er i annen måned av 1981, og det er vel ikke for sent med et ønske fra redaksjonen til våre lesere om et Godt Nyttår!

Ser vi tilbake på året 1980, kan vi karakterisere det som et normalt UFO-år uten særlige sensasjonelle hendelser her i landet. Noen merkelige hull i isen på Silsetvatnet med tilhørende UFO-observasjoner, og mystisk avtrykk på sjøbutak i Homborsund, toppe statistikken. Men utlandet hadde sterkere saker å vise til, omtalt i denne spalte i forrige nummer.

Vi lever i en dyrtid - som om vi ikke alltid har gjort det - og fra 1. mars stiger portoen. Og sammen med alt annet som stiger i pris, har også RN, gått opp med en ti'er. -Fire flate inflasjons-ti'ere er jo ikke så meget å skrike opp for, vi er fremdeles det rimeligste UFO-blad i Norden. Som en hverværende Bank hadde som slagord: "Ikke størst - men effektiv!"

Vi håper nå at alle etternøylere løper på postkontoret og fornyer abonnementet, for det er du som kan hjelpe oss til å nå ut til flest mulig med informasjon om dette fascinerende emne.

Og apropos dette: Vi er i år, i samarbeid med Riksorganisationen UFO-Sverige, kommet ut med vårt første nummer av "Nordic UFO-Group's Newsletter" (omtalt annet sted i dette blad). Slike oppgaver kan vi mestre takket være våre trofaste lesere!

Nr. 1; har et rommelig opplag, da vi tenkte oss muligheten av at noen lesere gjerne ville ha et eksemplar i sin samling. Det kan bestilles gjennom Rapportnytt (se bestillingadresse side 1), og koster kr. 7.00 -portofritt tilsendt. Kan også betales i frimerker.

NORDIC UFO NEWSLETTER:

Norsk UFO Center, i samarbeid med Riksorganisationen UFO - Sverige, har utgitt sitt første nummer av Nordic UFO Newsletter.

Grunnlaget for dette samarbeidet ble etablert på Det Nordiske UFO-møtet i Tønsberg sommeren 1978.

Det var opprinnelig meningen at Danmark også skulle være med i dette prosjektet, men de falt fra underveis.

Resultatet er et 24-siders engelsk-språklig tidsskrift som sendes ut til våre utenlandske samarbeidspartnere.

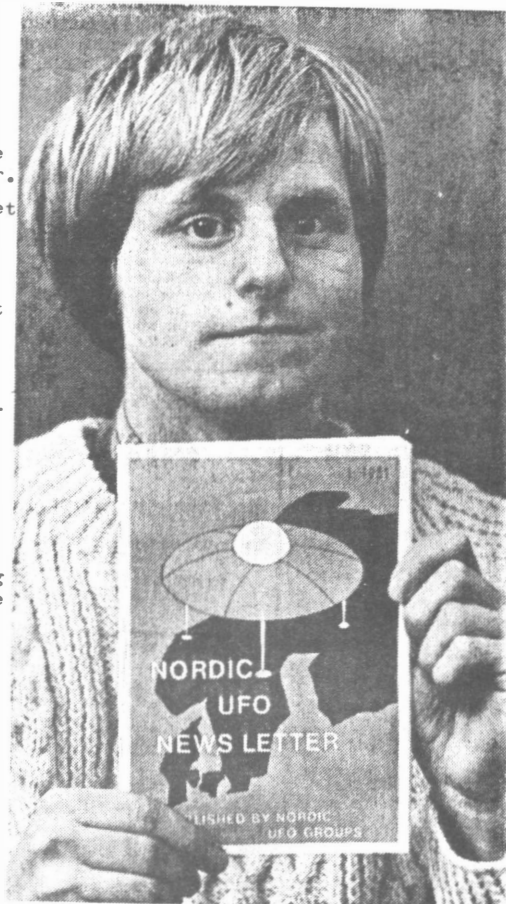
Vår redaktør for Newsletter: Mentz Darre Kaarbø, avd. Vest, har gjort en udmerket jobb, og en kunstner i avd. Øst, har tegnet omslagssiden, som er i fire farver.

I ett og alt et tidsskrift på et seriøst grunnlag.

Vi ønsker NUFOC, RUFOS og redaktøren lykke til med de fremtidige utgaver!

Bildet: Mentz Darre Kaarbø med første nummer av bladet.

Foto: Bergens Tidende.

En hilsen til U S A.

"Noen venter på ditt brev", er et slagord postverket har lansert.

Hvorvidt President Reagan, venter brev fra oss, er lite trolig, men vår fylkesleder i Sogn og Fjordane, Bjørn Eigil Johansen, har skrevet til ham på vegne av NUFOC og UFO-Sverige, og presentert for ham vårt "Newsletter".

Så får vi håpe at brevet får passere sekretærene og inn til de indre gemakker, og at det "nångang" vil foreligge et svar fra 70-års jubelanten. - La årets motto bli: "Mr. Reagan venter på ditt brev".

Og her er det første:

President Ronald Reagen,
The White House,
Washington D.C., 20500,
U.S.A.

Lærdal, Norway, 2.2. 1981.

Mr. President.

On behalf of the Nordic UFO Groups, it is my privilege to place before You, our first issue of Nordic UFO Newsletter -81. It is our hope, that Your government will take steps to make the research of unidentified flying objects recognized. This will, in case, be an example of great value for the research all over the world.

Many times the last few years, we have heard about the finding of crashed, unknown aircrafts, by the U.S.Army. Even pictures of perished, humanlike creatures have been published. It must be hard to deny the existence of UFO's, for the U.S.Army, when they have so many proofs published. It is also a pity, that these crashed aircrafts and their crew, has not been investigated by other than U.S.Army personnel.

After all these years of work to find the significance of UFO's, we hope to find the key to our questions through the reports made by the U.S.Army, if they are released.

Regards

Bjørn Eigil Johansen (sign.)

For de av våre lesere som ikke er engelsk-kyndig, bringer vi oversettelsen på neste side.....

President Ronald Reagan
Det Hvite Hus
Washington D.C., 20500,
U.S.A.

Lærdal, Norge, 2.2.1981

Herr President.

På vegne av Nordic UFO Groups har jeg fornøyelsen å presentere for Dem vårt første nummer av Nordic Ufo Newsletter -81.

Det er vårt håp at Deres regjering vil gå inn for å anerkjenne forskningen vedrørende uidentifiserte flygende objekter. Dette vil i tilfelle bli av stor verdi for forskningen i hele verden.

I løpet av de siste årene har vi mange ganger hørt at U.S.Army har funnet nedstyrtede, ukjente luftfartøyer. Til og med bilder av forulykkede, menneskelignende skapninger har vært offentliggjort.

Det må være vanskelig for U.S.Army å benekte eksistensen av UFO's, ettersom de har offentliggjort så mange bevis. Det er også beklagelig at disse nedstyrtede luftfartøyer og deres mannskaper ikke har blitt undersøkt av andre enn U.S.Army-personell.

Etter alle disse års arbeid med å løse UFO-gåten, håper vi at svaret på våre spørsmål kan finnes ved hjelp av rapportene fra U.S.Army, hvis de blir frigitt.

Hilsen

Bjørn-Egil Johansen

Overs: Rigmor Kalvik.

Fra side 2.

Den "lille" planetkonstellasjonen (fire planeter i lineært innbyrdes forhold) omkring årsskiftet og inn i 1981, har bevirket en økning i jordskjelv og andre naturkatastrofer. I den anledning sakser vi fra VG, mandag 2. februar, en artikkel med overskrift: "Astrologiske katastrofer?" - Det burde vel heller hett: "Astronomiske katastrofer?" Men Okay, her er den:

Peking (NPS-AP)

- En kjent kinesisk meteorolog, Ren Zhenqiu, spår at et lineært innbyrdes forhold mellom de ni store planeter neste år vil gi støtet til temmelig hyppige naturkatastrofer i løpet av de kommende 20 år.

Tre av de fire storflommer i Den gule elv-bassenget de siste 500 år og fire større jordskjelv med styrker på omkring 7 på Richterskalaen i Nord-Kina de siste tusen år, inntraff ifølge Ren rundt den tiden da planetene var oppstilt på linje. Ren sa at påvirkningene spenner over en periode på omkring 25 år før og etter planetfenomenet.

Han sa at i de senere år har klimaet i Kina og den nordlige halvkule i sin alminnelighet vært kaldere enn normalt og at det har vært storflom, tørke og jordskjelv. Et skjelv i Tangshan i Nord-Kina i juli 1976 drepte 242 000 mennesker. Vi må være på vakt mot mulige naturkatastrofer. På den annen side er det ingen grunn til engstelse.

"Det vil bli akkurat det samme som lavtemperaturperioden i det nittende århundre", sa han uten å ville utdype dette nærmere -.

Vel, der røk den sommeren. Men hvis jorden skulle begynne å gynte under dere, og flommen nærme seg skorsteinen, så hold dere fast - fortrinnsvis i Rapportnytt!

På gjenhør!

Red.

Skandinavisk UFO Information (SUFOI's) UFO NYT, kommer i år ut i stort A-4 format med forside i fire farger og mulighet for å bringe fargefotos. Årsabonnement: D.kr.: 85,00.

Også i 1981 kan UFO NYT tilby sine lesere en rabatt på D.kr. 25,00 hvis man foruten UFO NYT også tegner abonnement på tidsskriftet: "Det Ukendte", 3. årgang, begge i A-4 format, for tilsammen D.kr. 145,00.

Beløpet kan innbetales til: SUFOI, Postbox 6, DK - 2820 Gentofte/Danmark. Gironr.: 9 11 77 25.

Girokort kan om ønskes, fås ved henvendelse til Rapportnytt's redaksjon.

N O R G E. v/ FWK.RAPPORTOVERSIKT FOR 1980.7. januar. Frøya.

Bjørn Tore Valvåg, forteller at han sammen med en venn hadde vært på isen, og var på vei hjem. De fikk da øye på et stort lys på himmelen i ca. 45° som syntes å følge dem. Men etter en stund var det kommet foran dem og fjernet seg - de var da nesten hjemme og Bjørn Tore løp hjem og hentet fotoapparatet. De løp opp på en haug og rakk å ta to bilder før lyset forsvant bak en ås. Men lyset var da så langt borte at det ikke vistes på negativene under fremkallingen. Obs.tid: 55 minutter.

Rapportsentralen.

18. januar.

I forbindelse med de mystiske ishullene på Silsetvatnet, som ble oppdaget lørdag 19. januar (omtalt i RN 1/80), ble det også sett uforklarlige himmelfenomener kvelden og natten før over Batnfjordsøra...

Aslaug Kaarvaag ser et stort, litt ovalt klart lys som kom i "rasende fart" og forsvant bak fjellet inn mot "Tussan" i 21.-tiden. Det hele skjedde så fort at det er vanskelig å bedømme hastigheten. "For meg så det ut som det bare kom bort i løse luften", sier fru Kaarvaag. Hun kan ikke si hva det var, da hun aldri har sett noe lignende. Det var klarvær så det var lett synlig. Hun har ofte sett "stjerneskudd", men dette var noe helt annet da det fløy helt vannrett på himmelen. Lyset var 2-3 ganger månediameteren!

Ingun Lange og venninnen Rita Hoem, Batnfjordsøra, var ved midnatt på vei hjem til førstnevnte da de brått fikk høre en kraftig torden! De snudde seg mot lyden og fikk se et gulgrønt lys på fjellveggen ca. 350 meter fra dem. Lyset - som de anslo hadde en diameter på 40-50 meter - var først avlangt, så rundt, og da det var rundt, så det ut som det kom rett ovenfra. Klokken var da 24,00. Lyset kom og gikk noen ganger før det forsvant etter ca. tre minutter. Lyden ble borte før lyset.

Eddy Hansen.

29. januar. Stord.

Vitnet var på vei hjem fra arbeid (kveldsarbeid). Klokken 19,45 blir hun oppmerksom på et sterkt lys over konturen av fjellet "Siggjo" i skråningen opp mot toppen.

Lysstyrke som Venus, kanskje litt svakere. En liten gutt på ski så det samtidig og mente det var satt opp en stolpe med gatelys på Siggjo, (en nokså slående likhet hvis det hadde vært noe slikt montert på fjellet).

"Observerte gjenstanden en stund ute fra veien", forteller vitnet, "det var ikke nedbør, men snø på marken og på fjellet. Sprang inn etter kikkert, men gjennom den, så det bare ut som et stort lys uten særlige konturer. Rundt kjernen var det en mere rødlig farge, sett gjennom min 7x50-kikkert. Mot slutten av observasjonen - ca. 10 minutter - avtok lyset gradvis og ble borte. Om det 'gikk ut' eller om det fjernet seg fra meg, er usikkert. Har senere hørt om andre som observerte lysfenomenet på omlag samme tid".

Stein Stendahl.

1. februar, Sandnes.

Vitnet kom kjørende i bil ved Varatun i 23.-tiden, da han tilfeldigvis kikket ut sidevinduet og ble oppmerksom på en grønn kuleformet gjenstand høyt på himmelen. Han tenkte først på en rakett, men plutselig satte den opp en fantastisk hastighet og ble avlang, og etter 15 sekunder "slukket" den og ble borte.

Ove Lian.

8. mars. Kristiansund N.

Lørdag kveld ved 23.-tiden var Roger Jensen ute en tur og befant seg på et høydedrag ut mot havet i "Karihola". Han fikk da øye på et pulserende rødt-orange lys som dukket opp i NV/V til venstre for Grip Fyr. Lyset blinket, hadde omtrent samme størrelse og lysstyrke som en stjerne som står lavt.

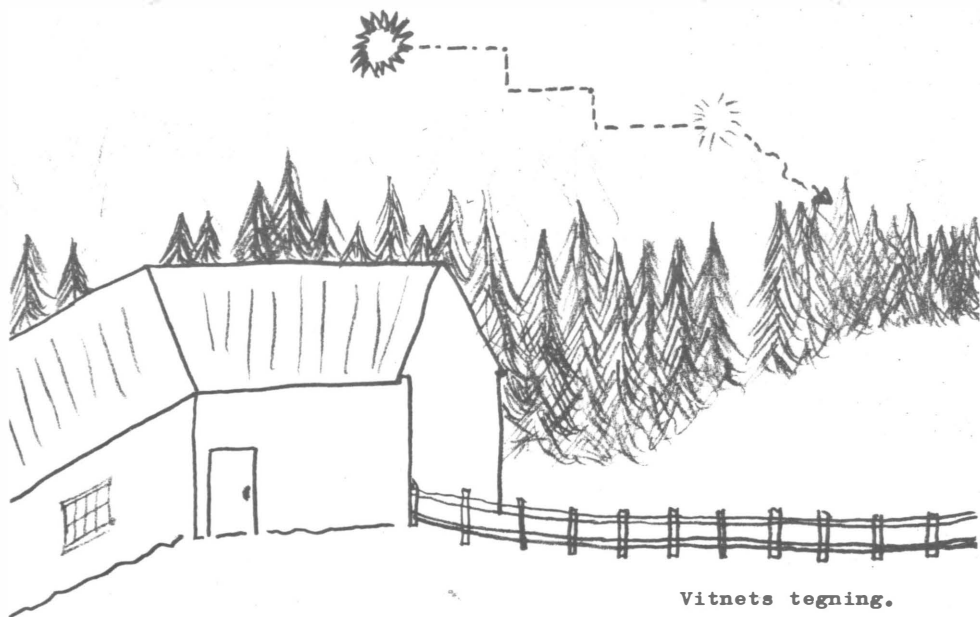
Lyset fløy like over horisonten og forsvant etter 15-20 sekunder ved at det forsvant på høyre side av Grip - NV. Cirka fem minutter senere dukket lyset opp der det hadde forsvunnet, og på samme måte fløy det tilbake i samme kurs og forsvant etter 15-20 sekunder der det først hadde dukket opp. Hastigheten ble anslått til over 100 km/t., men den var noe ujevn.

Eddy Hansen.

3. april. Sælen i Engerdal.

Fru Olsen, som tidligere har opplevet en UFO-observasjon, nærmere bestemt i desember -79, har vært særlig oppmerksom på himmelfenomener. Og denne torsdagen da hun skulle gå til ro klokken 23,00, merket hun et meget sterkt blankt lys fra vinduet i annen etasje. Lyset var i retning nord i forhold til vitnet, og fløy i vestlig retning.

Hun fulgte bevegelsene på dette merkelige lyset, som først fløy langsamt mot øst, stoppet opp en liten stund, så langsamt dalende, stoppet, og fløy videre østover. Så kom der et stopp, dalte igjen, stopp, og igjen østover, for til slutt å forsvinne langsamt innover skogen.

Vitnets tegning.

Det var ingen muligheter til å bedømme avstand og høyde. Terrenget er ganske flatt i denne retningen og nesten bare dekket av skog. Ingen lyd ble hørt, og obs.tiden var 15 minutter. Lysets størrelse ca. $1/5$ av månediameteren, meget stekt lys, vanskelig å se noen form bak lyset. Delvis skyet, svak vind, et par varmegrader.

Egil Sand/Philippe Caquet.

6. april. Øyseth v/Kongsvinger.

Vitnet kommer kjørende med tre andre personer i bilen klokken 23,15. De ser da to objekter på himmelen i østlig retning på kurs mot nord-vest. De var klart lysende i klarværet. Mens de observerer, daler det ene objektet ned i skogen, mens det andre fortsatte i nordvestlig retning. Observasjonen varte i 45 minutter, og i løpet av denne tiden var det ene objektet så nær bilen at frontlyset blinket og musikken på en kassett er borte punktvis på en flate eller spor. Nærmere detaljer om denne hendelsen er blitt lovet rapportsentralen, men er i skrivende stund, ikke mottatt.

Odd Gunnar Røed.

7. april. Bergen.

Rune Simonsen og Kjell A. Brekke, befinner seg i Kalfarlien på vei hjemover da de observerer et krystallklart hvitt lys i zenit på himmelen. Det var litt større enn en ert - målt på utstrakt arm. Da det kom nærmere fjellet Ulriken, skiftet farven fra hvitt til svakt gult og en liten antydning til rødt. Da "objektet" passerte Ulriken, forsvant det plutselig. Det var svak østlig vind, lettskyet med regnbyger. Obs.tid; 5 min.

Rapportsentralen.

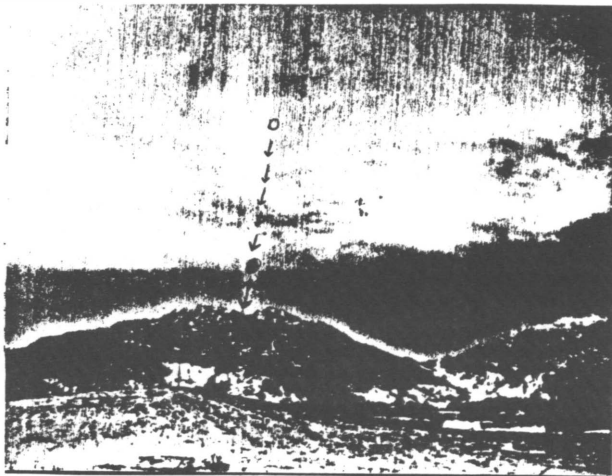
9. mai. Fredrikstad.

Fra sin bolig, i et vestvendt rom, fikk Rolf Lindgren øye på en lysende gjenstand klokken 22,55. "Jeg tenkte straks at den fløy for raskt til å kunne være et fly. Jeg hørte dessuten ingen lyd selv om vinduet stod på gløtt. Etter 40-50 sekunder gikk jeg ut på en veranda, men hørte fremdeles ingen lyd selv om jeg ennå kunne se gjenstanden som av form var skålaktig, blålig lysende og med noe "uste gange". Obs.tid: 1,5 minutt.

Rapportsentralen.

15. mai. Nyborg-Bergen.

"Det var min kone som først så den lysende kulen", forteller Ove Faugstad. "Klokken var da 01,05 på natten, og hun ropte på meg og da så jeg en lysende gulig kule som dalte ganske hurtig loddrett ned mot Anntvedtfjellet. Den brukte ca. 5 minutter før den forsvant bak fjellet.

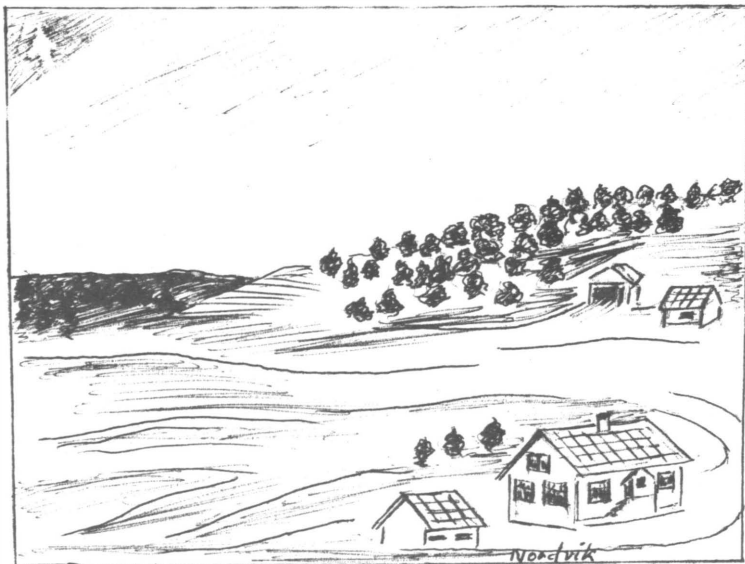
Vi kunne se gjenskinnet fra den etter at den ble borte bak fjellkammen. - Etter en stund viste den seg igjen, og begynte å fly opp og ned. Dette gjentok den tre ganger før den forsvant for godt bak fjellet."

Obs.tid: 10 minutter. Klarvær uten måne. Ingen lyd fra gjenstanden.

Rapportsentralen.

10. oktober. Hastad, Trøndelag.

De to vitnene befant seg på gården Hastad, da de samtidig - ca. klokken 12,00 på dagen - ble oppmerksom på gjenstanden. Forfra så den ut som et fly, og de reagerte begge med å si: "Det var en som fløy lavt".

Sekunder etter, fór gjenstanden mellom Ås gård og skogen i en svimlende hastighet og uten en lyd, mens den fortok retning- og høydekurs. Fargene på gjenstanden ble oppfattet som sølv- og signalrødt, da den hadde stor krenningsvinkel ved svingning. Den lå seg så på rett kurs nordvest og steg med stor hastighet og forsvant etter ca. 20 sekunder i 40 høyde.

Begge vitnene er sikre på at det ikke var fly de så, da gjenstanden på det nærmeste bare var ca. 300 meter ifra dem.

Feltseksjon E.

Tegning: Nordvik.

Okt.-Nov. Rommetveit, Stord.

Ca. klokken 17,00.

Oddvar Clausen forteller at han ble oppmerksom på hendelsen ved at sønnen, Vidar, 8 år, ropte at en "stjerne beveget seg". Han fikk da se noe som best kan sammenlignes med et blafrende lampelys på himmelen i 35⁰ høyde.

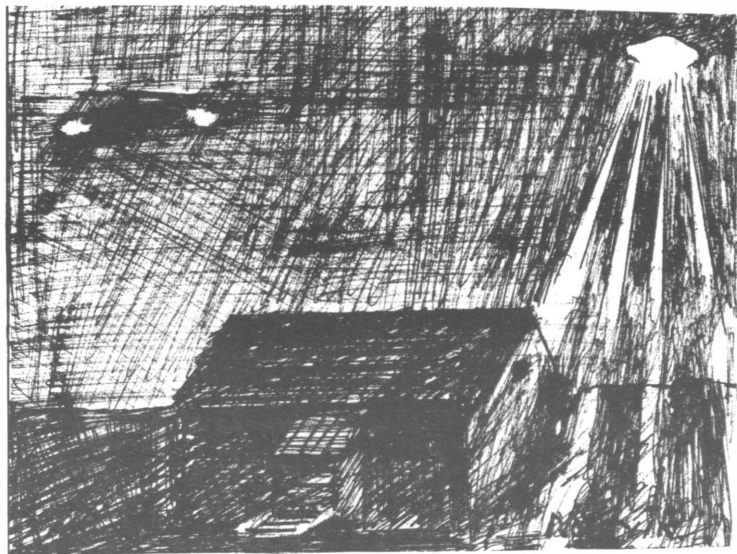
Det mest betegnende var at flymåten var rykkvis (i små rykk). Det var forholdsvis små forandringer i kursen, men fly kunne det ikke være på grunn av den rykkvise fremdriften. - Konstant, men blafrende lys (stort lysfelt), og tilsynelatende en viss hale, men ikke lang. På grunn av det store lysfeltet var det umulig å se hva som var bak dette.

Stein Stendahl.

27. september. Stavanger.

Vitnet satt og så på TV og klokken var 20,50. Han gikk så utenfor for å trekke frisk luft da han ble oppmerksom på et intenst gult lys i 100-200 meter over bakken. Han lurte på hva himmelfenomen dette var, men oppdaget at gjenstanden var oval og sendte lysstråler mot bakken. Det var ingen lyd å høre og den fløy langsomt mot øst. Han sprang inn etter kamera og kikkert, men da han kom ut igjen var lyset "sporløst forsvunnet". Langt borte i vest kunne han se et helikopter med lys fremme og bak. Det gikk mot vest i vanlig helikopterfart med den kjente motorduren. Han anslår størrelsen på gjenstanden til litt over tre meter i diameter. Bortsett fra Helikopteret, var det ingen flyaktivitet i det aktuelle tidspunkt.

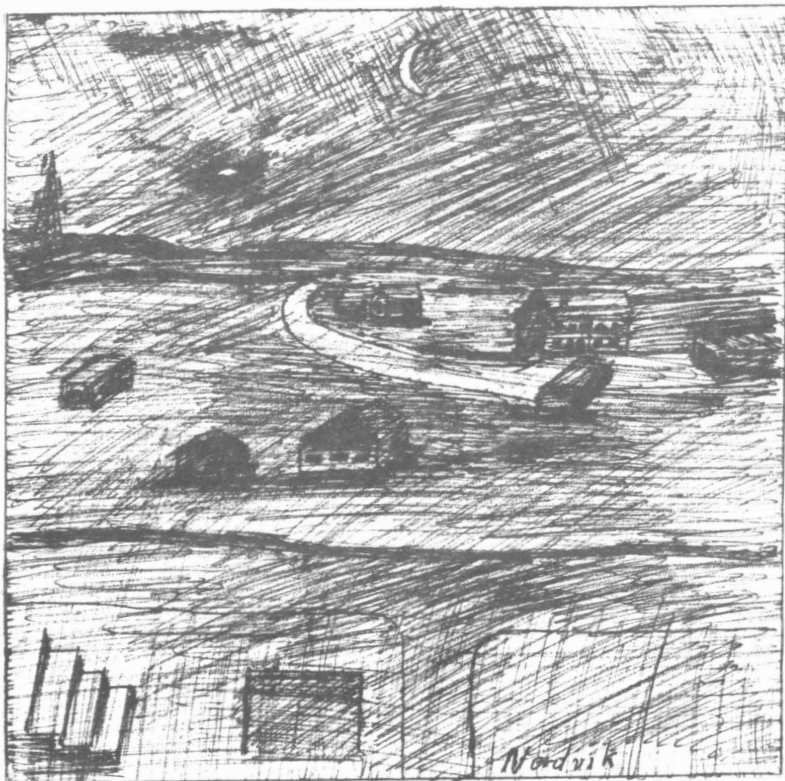
tegning:
Nordvik.

Rapport-
sentralen.

190180/I.Kristiansund N.

Roger Jensen kikket ut av vinduet, slik han gjør hver kveld. Han fikk da øye på et rødt og avlangt lys i retning SV-S (ca. 200°), og høyden var ca. 20° . Hastigheten ble beregnet til det dobbelte av hva en Boeing 737 gjør.

Objektet hadde denne hastigheten da det ble observert, og det var da like under månen. Objektet fløy med denne hastigheten mot sør-øst før farten dabbet av og det stoppet opp ved ca. 145° . Det foretok så en kursending og forsvant oppover og vekk fra observatøren med enorm hastighet. Objektet fløy i samme høyde hele tiden. Objektets størrelse målt mellom tommel og pekefinger, ble beregnet til noe større enn et nålehode. Roger Jensen syntes det var meget vanskelig å anslå størrelse, avstand og hastighet da observasjonen kun hadde en varighet av 50 sekunder.

Eddy Hansen.

Tegning: Nordvik.

060380/I. Bjernehaugen, på Nordlandet - Kristiansund N.

"Jeg var ute en liten tur, og fikk under denne, øye på et blinkende pulserende rødt/orange lys i retning nordøst, ca. 15⁰ høyde," forteller Eddy Hansen. "Min første tanke var at det måtte være lysene fra en fyrlykt ute i havet, men jeg syntes det var litt høyt for det å være. Da begynte lyset å fly mot øst, det liksom svedde og gled sakte gjennom luften. Fly - Helikopter? - tenkte jeg.

Nei, for det første var farten for liten, og for det andre så kjenner jeg flyenes lysmønster. - Ved ca. 30⁰ lyste objektet opp med vanlig hvitt lys, mens den rød-orange pulseringen fortsatte. Dette varte bare 1-2 sekunder. Da objektet var kommet i østlig retning forsvant det ved at lyset ble borte (sloknet). Jeg ventet en stund for å se om det kunne dukke opp igjen, men gikk så tilbake hjemover.

Etter ca. 4,5 minutter dukket objektet opp der det hadde forsvunnet, og det svedde da tilbake samme vei og på samme måte. Det begynte nå å miste høyde, lyset ble etterhvert svakere og hastigheten avtok slik at det var så vidt det beveget seg. - Lyset ble stadig svakere, og ble til slutt lite at jeg ikke kunne se det mer. Det var stjerneklart og vindstille under observasjonen.

Klokken 21,35 tok jeg kontakt med Kvernberget flystasjon like utenfor byen, men der hadde man ikke sett noe, og de hadde heller ikke fly i området - sa de. Det er vanskelig å forklare, men for meg virket det som om de prøvde å skjule noe.

Jeg snakket med to ansatte der, og det var som om de prøvde å unngå selve saken. Jeg kan jo nevne uttalelser som: 'Det kommer og går fly til stadighet' - 'Det kan gå fly utenfor vårt område som vi ikke vet noe om' - 'Fordi om du ser et lys på himmelen, trenger det ikke være noe' - Du trodde sikkert at det var et fly i vanskeligheter og ville melde fra'.

Da jeg på slutten sa at jeg forstår - forstår så altfor godt, ble det svart: 'Ja, det er fint'.

Det jeg synes er litt merkelig, er at de ikke i det hele tatt var interessert. De spurte ikke om noe som hadde med objektet å gjøre. Det eneste jeg oppgav var himmelretningene, og de spurte heller ikke om noe mer, som adferd, hastighet, lys osv. - Hvis det var så at de ikke hadde sett noe, ville de vel vært interessert i det jeg hadde sett? Og hvis de hadde sett noe, ville de vel trolig holde det for seg selv, hvorfor vet jeg ikke, men kanskje for ikke å skape panikk, eller for at ikke avisene skulle skape sensasjon etc. etc.

Jeg skal ikke påstå noe som helst, men for meg virket det som om kontrolltårnet på Kvernberget flystasjon hadde kjennskap til objektet og at de ikke ville at andre skulle vite det. - Men jeg så i alle fall noe som ikke j e g kan gi en naturlig forklaring. Det hele virket meget mystisk.....

Feltseksjon G.

Tegning: Nordvik.

Red.komm. :

Flytårnspersonelletts avvisende holdning til observasjonen forbauser meg ikke. Det er vanlig - og jeg har selv opplevd det noen ganger - at man ikke ser himmelfenomener fra flystasjonene rundt om i landet. For hvis man ser noe spesielt utenom fly, er man forpliktet til å skrive rapport om det inntrufne. Og det vil man helst unngå. Da må et uidentifisert flyvende objekt nærmest lande på stasjonen for å frembringe en reaksjon. - Så vanskelig er det altså å få dem ut fra buskene!

.. 0 - 0 ..

Rapportnytt!

Vi kan ennå levere årgang 1979 til kr. 25.00

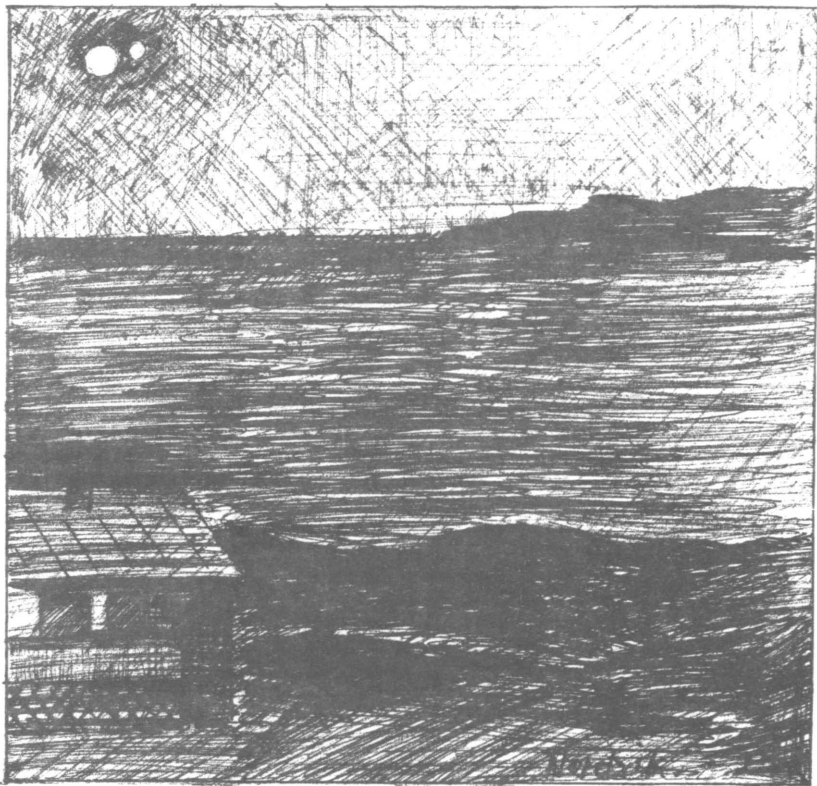
Likeså årgang 1980 til kr..... 30.00

Bestillingsadresse og gironr.: se side 1.

Vennligst anfør på talongen hvilken årgang som ønskes.
Fritt tilsendt ved forskuddsbetaling.

100380/I

- Stord -

"Jeg satt i stuen", forteller vitnet: Odd Frode Frantzen, "da jeg plutselig fikk øye på et sterkt lys på himmelen over Langenuen i sydøstlig retning. Jeg sprang ut på altanen og kunne da se at objektet bestod av to lys, et sterkt blankt, og et mindre rødt. Det beveget seg ganske hurtig langs fjorden i stø kurs og helt lydløst. Fjorden er vel én kilometer bred her. Det så ut som om lyset passerte omtrent midt ute på fjorden i høyde over fjellene på Tysnes. Andre vitner var min mor og bror, og vi fulgte objektet til det forsvant bak husveggen etter ca, ett minutt."

Vår feltforsker på stedet, forteller at det blir sagt av folk at slike lysfenomener ofte er blitt sett over Halsensøy, og det er nettop i denne retning disse siste lysene kommer fra. Han har hittil ikke kommet i kontakt med noen av dem som hevder å ha sett disse lysene over øya, men undersøkelsene fortsetter.

Stein Stendahl/Vest.

Tegning: Nordvik.

REPEATERS

Av JAMES OBERG

Underlige ting har til alle tider vært sett på himmelen, men det moderne begrepet "flygende tallerkener" ble født i 1947, da forretningsmannen Kenneth Arnold fra Idaho så 9 skinnende tallerkener passere forbi sitt lille privatfly over Mount Rainier, Washington.

Ingen vet hva Arnold så. Etter 30 år vil det trolig heller aldri bli mulig å rekonstruere hva som hendte den dagen.

Imidlertid har Arnold nylig kommet med noen vitneutsagn som kan gi ny næring til hans rapport. Siden sin første observasjon i 1947 påstår han at han har sett UFO's ytterligere 6 ganger, deriblant ett tilfelle da han filmet 2 UFO's som passerte under privatflyet hans.

Alle UFO'ene så likedan ut. Arnold sier at de fløy på en sprettende måte, "som racerbåter i krapp sjø", og de fløy såvel vannrett som loddrett. De pulserte også som ildfluer på midten.

Slike beskrivelser er enestående blant de tusener dokumenterte UFO-observasjoner.

Psykologene erkjenner at dersom det samme usedvanlige fenomen gang på gang skjer utelukkende for ett spesielt øyenvitne, kan det være et utslag av vedkommendes personlige psyke, og ikke skyldes en reell observasjon.

Dr. J. Allen Hynek har kommet med en advarsel angående slike UFO-rapporter. Forsker David Schroth beskylder Hynek for å undervurdere folk som rapporterer UFO's, og sier at de "har hatt lignende opplevelser mange ganger før".

Disse øyenvitnene blir kalt "repeaters" (gjentakelser), og Hynek mener at de ikke er særlig pålitelige.

"Den tanke at ett menneske, - oftest med liten begripelse av statistikk og sannsynlighetsberegninger - skulle ha mangfoldige UFO-observasjoner, mens de aller fleste andre mennesker i hele sitt liv aldri ser noe som kan ligne en UFO, kan uten videre avvises som ytterst tåpelig".

Den samme innvending kan gjøres med hensyn til Kenneth Arnold. Hans påstand om å ha sett et halvt dusin UFO's de siste 30 år. gjør ham, i Hyneks egen terminologi, til "ytterst upålitelig".

Helst siden Arnolds observasjon satte i gang begrepet flygende tallerkener, har han oppnådd en nærmest mytisk posisjon innenfor UFO-vitenskapen.

Forsøk av skeptikere, som f.eks. avdøde astronom dr. Donald Menzel, på å fremlegge tørre og nøkterne forklaringer på Arnolds observasjoner, ble møtt med voldsom motbør fra UFO-leiren. Der finnes det åpenbart en "hellig" samling av aksepterte UFO-mirakler - blant dem også noen som har sitt opphav i "repeaters" - som det ikke kan tillates å stilles spørsmålsteget ved uten at det fremkaller voldsomme protestbølger fra UFO-entusiaster.

Med et kollektivt lettelsens sukk har De Forente Nasjoner (FN) enstemmig gitt opp sin beskjefteigelse med UFO-spørsmålet.

Den eneste grunnen til at UFOs i det hele tatt ble diskutert i FN, var at Grenadas statsminister, Sir Eric Gairy, hadde insistert på å sende flere UFO-spesialister til FN under beskyttelse av hans lille karibiske delegasjon

Da Gairy ble avsatt ved et statskupp, bortfalt også UFO-saken fra FN's dagsorden like kvikt som medlemmene av Gairy's regjering fløy og gjemte seg.

UFO-ledere hadde skrudd opp FN-saken og kom med åndeløse beskrivelser om internasjonale, vitenskapelige utvalg som hadde fått "ny respekt" for UFO-saken og om stor interesse for UFO's blant FN's topp-tjenestemenn. Dessverre, det hele viste seg å være en feiltagelse. Gairy's retrett stakk hull på denne UFO-ballongen og avslørte fantasifosteret. Det viste seg at FN aldri hadde hatt den minste interesse for UFO's, men bare hadde villet vise høflighet mot et av sine medlemmer.

I mellomtiden går Grenada inn for å gjenoppbygge sin dårlige økonomi og å avlive ryktet landet har fått i verden som UFO-hovedstad. Den nye regjeringen har vist en urovekkende pro-sovjetisk holdning, bl.a. ved å ta imot cubanske rådgivere, avskaffe pressefriheten og å stemme sammen med sovjet-blokken i FN. Der er vel formodentlig også forslag på gang om på hvilken måte landet kan kvitte seg med de mange millioner frimerker som viser Gairy forelese i FN om UFO's.

Oversatt fra engelsk
av Rigmor Kalvik

Red.komm.:

Dette var harde bud! Jeg kjenner ikke James Oberg i UFO-sammenheng, men det er tydelig at han er ute for å slakte UFO-fenomenet. For å ta Arnold først, så kjenner jeg bare til at han har erkjent å ha observert UFO's en gang senere. Men det kan jo være at han i løpet av 33 år kan ha hatt 5 lignende observasjoner. Han er ofte på vingene og er vel en ivrig speider.

Grunnen til at FN tok UFO-spørsmålet opp på dagsordenen, var at et medlemsland, i dette tilfellet Grenada, forlangte det.

Annet, som Oberg skriver i denne forbindelse, får stå for hans egen regning.

Men sir Eric Gairy var vel, i denne forbindelse, en torn i øyet på CIA, og mon ikke denne organisasjonen hadde en finger med i spillet da sir Gairy og hans regjering falt av taburetten?

Men der fikk fanden fordi han ikke kjente sin besøkestid. De fikk en pro-sovjetisk regjering i bytte.

Og det var vel ikke meningen?

"ROMBARN" MEDBRAGT I UFO? Av Jimmie Bell.

Bare noen få minutter etterat rapporter begynte å komme inn sist onsdag om en flygende gjenstand som svevet over North Biloxi-området, fortalte en av innbyggerne i Biloxi River Estate, at han ble vekket av et sterkt lys i nærheten av traileren sin. V.B. Phelps, 587 Dallas St; sier at han trodde det var en nabo som slo på et lys ved 10,30-tiden, så han la seg til å sove igjen.

Neste morgen da Phelps var i bakgården, opptatt med å brenne ugress som hadde tatt overhånd, kom han over et fotspor som forundret ham. Det lignet på spor av et spebarn med fire sprikende klør i stedet for tær.

Det fem tommer lange fotsporet som kom tydelig frem i det tørre mudderet, var det eneste han kunne få øye på i nærheten. Like ved fant han også noe som han mener var avtrykket av en ørliten hånd.

Han sa at det ikke fantes barn i området som kunne ha laget avtrykk av føtter og hender av denne størrelse.

"Jeg har vært skogsarbeider hele mitt liv, og jeg har aldri set noe som ligner på dette fotavtrykket", sier Phelps.

"Jeg kom ikke til å tenke på lyset før jeg hørte om UFO-observasjonen", forteller han, "men da husket jeg lyset som kom fra baksiden av huset mitt, og på den kanten er det ingen bebyggelse".

Phelps sier at han ikke var oppmerksom på rapportene om at et UFO var sett i North Biloxi og Hancock før et par dager senere. Hvis han hadde visst om dette, ville han ha undersøkt nærmere om det merkelige lyset.

Hans sønn, Wallace Phelps, som var hjemme på besøk, fant en mengde hull i bakken i nærheten av fotavtrykket og der hvor lyset kom fra. Dette tyder på at metallstenger kan ha blitt stukket ned i jorden til en dybde av 6-8 tommer. Alle hullene var rette og laget vinkler som syntes å peke mot et ubestemt sentrum.

Den yngre Phelps skuffet opp jord rundt fotavtrykket og håper å få laget en avstøpning av det.

FRÅ GULFPORT, MISS. - HERALD 19.03.79. Overs: Anton Lidstrøm.

Red.komm.: I relasjon til ovenstående, minner jeg om artikkelen:

"Kontakt med humanoider i Malaysia", i nr. 3/80.

GJENFUNN AV 3. GRAD. av Leonard H. Stringfield.

-----Overs: Dag Ove Johansen/Nord.

4. Del.

I forrige nummer avsluttet vi med utdrag VII, der det for første gang ble brukt et virkelig navn - major i flyvåpenet: Mr. Daly.

Dessverre må en igjen vende tilbake til vitneutsagnene fra anonyme kilder, men av og til dukker det heldigvis opp et navn.

-----Utdrag VIII: Beskrivelse av døde humanoider der en av dem syntes
av hunkjønn.

"Jeg er nesten helt sikker på at det skjedde i 1953", sa min informasjonskilde, en mann med lang karriere som underoffiser i hæren i begynnelsen av 50-årene. Nå var han i Air National Guard, og stod ved siden av meg foran et stort veggkart av USA, i et bakrom i Administrasjonsbygningen ved Lunken Airport i Cincinnati. Tidligere hadde jeg i et stort forværelse snakket til omkring 25 piloter om UFO-fenomenet. Dette var sensommeren 1977, og mannen forsøkte å huske det nøyaktige tidspunktet for hendelsen da han på omkring fire meters avstand stod og betraktet fem sprinkelkasser på en gaffeltruck inne i en hangar på Wright-Patterson Air Force Base (WP-basen). Inne i tre av kassene, sa han, lå kroppene til tre små døde humanoider, innholdet av de to andre var ikke synlig. Idet han gav meg denne forbausende informasjonen, som om det skulle være en kjennsgjring, pekte han på et område i Arizona på kartet: "Omtrent her var det at det skjedde", sa han. "Det var i et ørkenområde, men jeg har ikke navnet på stedet".

De aktuelle stedene for "Gjenfunn", er merket med: "X".

Det var ingen andre i kartrommet da han fortalte dette - han forvisset seg om dette. "Det er fremdeles en hemmelighet og den gang måtte jeg sverge på det", sa han. "Jeg var på rett sted til rett tid da kassene ankom om natten i en DC-7'er".

Mens vi stod ved kartet, beskrev han det som etter hans mening var hurtig sammensnekkede trekasser. Inne i disse lå de små humanoidene, omtrent 1.20 meter høye, utildekket på et teppe som han trodde skulle forhindre frostskafer fra tørrisen under. Selv om flere politimenn stod vakt ved kassene, klarte han å få et temmelig godt inntrykk av humanoidene inne i dem. Han husker at hodene deres var så store i forhold til kroppene, med hud som syntes brun i hangarlysene. Hodet var hårløst og smalt. Øynene syntes å være åpne, munnen var liten, mens nesen, hvis det var noen nese, var utydelig. På spørsmål om beklledning, svarte han at det virket som de hadde tettsittende mørke drakter, og fordi de var så tettsittende, var det et forbausende trekk ved den ene av dem; det syntes som om det var av hunkjønn. Han tilføyde: "Enten hadde en av dem en meget muskulær brystkasse, eller så var kulene kvinnebryster". Senere fikk han vite av en av mannskapet som han bodde sammen med i en brakke, at en av humanoidene var hunkjønn.

Min kilde hørte også av denne medboeren at en av de små humanoidene fremdeles var i live ombord i fartøyet da teamet fra militæret ankom. Forsøk på å redde dens liv med oksygen var forgjeves. Et avgjørende spørsmål ble øyeblikkelig besvart av min kilde. Det gjaldt hvordan militær-teamet kunne vite om havariet og hvor de skulle dra. Han sa at en av mannskapet fortalte at UFOet ble oppfanget av et spesielt radarsystem ved Mt. Palomar i California. De gav militærlødselen koordinatene slik at de lett kunne finne havariområdet. Det gjenfunne fartøyet var intakt, ble det senere fortalt, og deretter sendt til WP-basen. Han hadde ingen flere detaljer m.h.t. tidspunkt og hvordan dette ble gjort.

Kommentarer:

Det var også andre detaljer min kilde la frem angående hendelsen ved WP-basen - og andre ømfindtlige UFO-resultater som kunne tilbakeføres til ham. På hans anmodning har jeg derfor unngått å bruke disse data. For det er i sannhet en mengde ting i forbindelse med UFO-fenomenet som folk ikke har den minste anelse om.

UTDRAG IX: Enda et vitnesbyrd angående et havari i 1953 med døde humanoider.

Følgende brev, som blir delvis gjengitt her, mottok jeg fra Richard Hall i MUFON. Det er datert 8. april 1964, og navnet på kilden er tatt bort på anmodning.

"Her ved skolen er det en instruktør som under Korea-krigen var adjutant hos en general i flyvåpenet ved et av prøvefeltene i New Mexico. Jeg har følgende historie fra ham:

I 1953 havarerte en flyvende tallerken i nærheten av prøvefeltene. Flyvåpenpersonell dro øyeblikkelig bort til området og fant havaristen som var uskadet og tom, med åpne luker. Etter å ha lett i området en stund, fant de likene av tallerkenes fire besetningsmedlemmer. Kort tid etter dette fikk visse personer av personellet på toppnivå vite sannheten om tallerkene av Flyvåpen-ledelsen. Min kilde var blandt disse. De fikk se likene av de fire vesene, som han beskrev som fra 100-120 cm høye, hårløse, og ellers med ganske menneskelige trekk. En av dem var blitt obdusert for å finne dødsårsaken - noe som aldri ble funnet. De fikk også samtidig se tre havarerte tallerkener. Han beskrev dem som ovale, over 8 meter lange og 4 meter brede. De fikk se interiøret også, og ingen kontroller var synlige der inne, heller ikke synlige tegn på fremdriftssystemet. Han fortalte meg at siden den gang hadde Flyvåpenet arbeidet intenst, skjønt uten hell, med å forsøke å finne fremdriftssystemet. Jeg kan bevitne gyldigheten av vitnesbyrdet såvel som påliteligheten til min kilde. Dette kan du slå fast som et faktum. I det han fremdeles er tilknyttet Flyvåpenet foretrekker han at navnet hans blir holdt hemmelig. Han fortalte også at dette er top-secret informasjon som er under streng bevoktning for å unngå lekkasjer.

Kommentarer:

Jeg overlater mine personlige kommentarer til et sitat fra Dick Hall's brev datert 23. desember 1977.:

"Fyren som ble nevnt i brevet er den samme som Todd Zechel til slutt klarte å oppspore (se 2.del i RN 4/80. overs.anm.) og jeg dro av gårde sammen med ham for å intervju mannen, og møtte ham så ansikt til ansikt her i Washington-området. Han var her i forbindelse med noen kirkesaker. Som tidligere adjutant for en general, og pilot i Vietnam, kan jeg ikke forestille meg en person som er fjernere fra å være en bløffmaker. Han tok helt åpenbart UFO-saken alvorlig. Han ville ikke snakke direkte om det han hadde sett, men sammen med generalen så han bevisene ved Langley AFB, Virginia. Han opplyste også om en Air-Force pilot som hadde fortalt ham om havari-saken i sørvest".

UTDRAG X: Bekjennelse om døde humanoider ved dødsleie.

Charles Wilhelm, leder av Ohio UFO Investigators League i Cincinnati, mottok følgende informasjon fra en skolekamerat hvis far var vitne til et gjenfunnet UFO og dets besetning, også dette i 1953. Faren, som gjorde denne bekjennelsen til sin sønn på dødsleiet, hadde vært leder for den militære sikkerhetstjenesten ved WP-basen.

Faren fortalte at han under tjenesten så to tallerkenformete UFO'er av metall, ett var ødelagt, det andre intakt. Han var også vitne til fire døde humanoider som var innpakket i tørr-is ved ankomsten. De ble beskrevet som fra 130-165 cm. høye vesener med store hoder i forhold til kroppen, og med skrå øyne. Han sa at resten av kroppen syntes menneskelig, bortsett fra at fingrene syntes noe lengre en våre.

Kommentarer: Det ser ut til at året 1953 var et travelt år for havarerte UFO'er og militære gjenfunn.

"En bevæpnet vakt stod utenfor et telt i nærheten. Jeg klarte å få et glimt inn i teltet og så den døde kroppen på et ca 120 cm. høyt menneskelignende vesen i sølvmetallisk drakt." (Fra del 3.)

UTDRAG XI: Tallerken i vansker: merkelig effekt på eksos hos biler.

Ved hjelp av Lou Farish fra MUFON, fikk jeg telefonnummeret til Cecil Tenney, 78 år gammel, i Delta, Colorado, og ringte til ham den 7. mars 1978.

Jeg ønsket selv å høre hans beretning om hans påståtte observasjon i 1953 i nærheten av Dutton, Montana, av et lavtflygende UFO i åpenbare vansker, og hva han opplevde under Air Force-avhøret like etter. Også om det han så ved Great Falls AFB, som han trodde var de gjenfunne kroppene til døde humanoider.

I skumringen senhøstes dette året, kjørte Tenney alene fra Great Falls til sitt hjem i Conrad i en pick-up og betraktet et sigarformet objekt i vanskeligheter i nærheten av byen Dutton. Det sølvfargete objektet syntes å være på størrelse med 1/3 av en fotballbane og omkring 60-70 meter borte. Det pulserte og støtte ut ild og røyk i omkring 7-8 minutter.

"Det virket som om det forsøkte å trekke seg selv opp, men forgjeves", sa Tenney. Så beskrev han eksplosjonen og en svisjende lyd etterfulgt av glødende ildkuler som traff veien og omgivelsene rundt så langt han kunne se. To eller tre biler som kom på veien i motsatt retning skjøt flammer ut av eksosrørene.

Tenney innrømmet at han var forutmet og skremt av det han så. "Jeg skynte meg vekk derfra så fort jeg kunne", sa han, "og stanset ved nærmeste sted med toalett. Det var en øl-kneipe 8 km. fra Dutton". Der fortalte bartenderen Tenney at han "....luktet som lyn". Senere fikk han vite at en high-way patruljemann, som også hadde sett UFO'et med tekniske problemer, hadde stanset ved kneipen og fått Tenney's navn som vitne. Samme kveld fikk Tenney telefon - ifølge ham selv - fra obersten ved Great Falls AFB, omkring 50 km. borte. Med barsk stemme ble Tenney bedt (ikke spurt): "Jeg må treffe deg!" - Han ble instruert om å rapportere til Air-basen til et bestemt tidspunkt neste morgen.

Da Tenney ankom basen, ble han eskortert av to menn inn i en fengselslignende bygning og ble ført inn på oberstens kontor. Han ble "grillet" med spørsmål i 30 minutter, så undertegnet han en erklæring i fem kopier som også ble undertegnet av en notarius publicus.

Etter avhøret ble Tenney eskortert nedenunder, og i nærheten av inngangsporten møtte han to militære med blå bag'er over skuldrene. Han gjettet det var skittentøy-bag'er, men ifølge Tenney syntes ikke utbulningene på bag'ene å skyldes skittentøy. Idet Tenney nærmet seg døren, mistet en av mennene bag'en på gulvet og det var da Tenney syntes at utbulningene lignet fremstikkende kroppslemmer. Etter dette ble han bryskt dyttet ut gjennom døren og en eller annen sa: "Forsvinn for helvete ut herfra!"

Tenney fortalte at han returnerte til blomsterbutikken i Conrad og var meget opptatt av den harde behandlingen han hadde fått på basen, og han undret på hva innholdet i skittentøy-bag'ene kunne være. Tenney sa: "Jeg kan ikke sverge på at det var kropp, men bag'ene inneholdt et eller annet de ikke ville jeg skulle se". Senere hørte Tenney om et annet vitne, en jernbanemann på et passerende tog, som ble slått i dørken av UFO-eksplasjonen.

Kommentarer:

Tenney er det eneste kjente vitne i denne saken, det er ingen andre navn som kan backe opp vitnets utsagn. Han hørte imidlertid ganske overbevisende ut i telefonen og kom ikke med noen harde krav om å få vite svarene på UFO'ets underlige adferd, flammene og røyken fra det, hvorfor flammeteringer skjøt ut av biler, eksosanlegg, hva patruljemannen rapporterte til Air Force-basen, hvorfor obersten stilte slike strenge krav til ham og hvorfor eskorten var så hard, eller hva som var inne i bag'ene som var så hemmelig. Tenney's gjetninger går ut på at UFO'et han hadde sett hadde vært i vanskeligheter og styrtet, og at bag'ene inneholdt de døde besetningsmedlemmene.

UTDRAG XII: Kvinne som katalogiserte materiale angående havarete UFO'er, kommer med avsløringer.

I 1940- og 50-årene arbeidet mrs G. i Foreign Materials Division ved WP-basen, og hun trakk seg tilbake derfra i 1959 av helsemessige årsaker. Charles Wilhelm, som har forsynt meg med første-håndsrapporter fra folk med informasjon om gjenfunne UFO'er eller beslektede hendelser, fikk denne fra mrs. G. i 1959. Hun hadde kjent Charles meget godt som tenåring: han var en flink og ærlig arbeidsmann og han var særdeles opptatt av UFO'er. Da hun fikk kreft og visste at døden ikke var langt unna, bestemte hun seg for å fortelle ham om hennes hemmelige tjeneste ved WP-basen, og hva hun så under denne tjenesten.

Ifølge Wilhelm, utarbeidet hun i 1955 en liste over alt innkommet UFO-materiale som i løpet av tjenestetiden hadde dukket opp, et antall av nærmere 1000 saker. Disse inkluderer bl.a. stoff om interiøret i et gjenfunnet UFO som ble bragt til basen. Alle saker ble fotografert og vedlagt.

Under katalogiserings-tjenesten ble mrs. G. vitne til en kjerre-transport av to døde humanoider fra et rom til et annet. Kroppene som var preservert i kjemikalier, var fra 130-165 cm. høye, hadde stort sett menneskelige trekk bortsett fra at hodene var for store i forhold til kroppene, og øynene var skråttstilte. Det ble ikke sagt noe om disse likene kom fra et nytt havari, eller om de hadde vært i basens likhus siden et havari mange år tilbake. Etter å ha fortalt C. Wilhelm de fakta hun satt inne med, sa hun: "Onkel Sam kan ikke gjøre noe med meg når jeg ligger i graven". Seks måneder etter døde mrs. G.

Kommentarer:

De kortfattede, men vitale fakta som fremkommer i dette vitnesbyrdet bør ikke undervurderes. Jeg tror fullt og fast på Charles Wilhelm, og han på sin side trodde mrs. G. -Wilhelm fortalte meg at han så mrs. G's ID-merke fra hennes tid ved WP-basen like før hun døde.

UTDRAG XIII: Beskrivelse av et foto av en påstått humanoid.

Avdøde James Mitchell var tidligere spesialist i marinen og tjenestegjorde ved en Air-station i Dallas, Texas. Der arbeidet han bl.a. med konfidensielle filmer. Etter at han trakk seg tilbake fra marinen i 1966, ble han elektriker ved WP-basen med top-secret-klarering som tillot ham å arbeide på områder av basen som var strengt bevoktet.

I 1977 møtte jeg i forbindelse med mitt vanlige arbeide, en av J. Mitchells sønner. Da han kjente til mitt forskningsarbeide, kom han på kontoret mitt for å fortelle meg om en episode faren og sikkerhetsfolk ved basen var innblandet i p.g.a. at han hadde et fotografi av en liten humanoid som ble drept etter en trefning med US-militære styrker i Arizona. Ifølge min kilde var han hjemme på ferie fra college da faren bragte fotografiet hjem fra WP-basen i 1966. Imidlertid var det brøren Mike, som nå bor i California, som fikk se bildet faren hadde med seg.

I telefon beskrev Mike det slik: Bildet var et svart-hvitt foto, 8x10, som viste to menn, en kledt i khaki, den andre i laboratoriefrak, som holdt opp en død kropp, omkring 120 cm. høy. Fotoet var tatt på lang avstand en klar dag i et ørkenområde med spredt og blandet krattskog. De fleste detaljer var nå temmelig uklare for Mike, men han husker at humanoidens hode var pæreformet og for stort for kroppen, med sprekker til øyne og munn. Han husker også at humanoiden var kledt i en mattfarget, krøllet metalldrakt.

Mike fortalte at faren hadde kommet hjem fra arbeidet og syntes temmelig opphisset idet han gav fotoet til ham. Han tok en rask titt på bildet og stakk det så under noen papirer i klesskuffen. Han husker faren sa: "Jeg kan ikke beholde det. Jeg må ta det med tilbake igjen".

Senere på kvelden betrodde faren ham at han kjente til historien bak fotografiet. Han sa at under en militærøvelse i et ørkenområde i Arizona tidlig om morgenen, møtte en enhet av styrkene en gruppe humanoider i nærheten av et landet fartøy. Det kom antagelig til kamp og en av humanoidene kjempet meget innbitt mot soldatene. Etter tilfangetagelsen, fikk det vesle vesenet en injeksjon med et beroligende middel, noe som medførte døden. Det ble videre fortalt at de andre medlemmene av "Tredje Grad" unnslopp og tok av i fartøyet. Den døde humanoiden ble så fraktet til WP-basen og preservert i tørr-is.

Mike husker at faren dagen etter var temmelig opphisset. Noe hadde hendt ved basen i forbindelse med fotografiet. Han husker at faren måtte returnere bildet, og fra denne dag av, nektet J. Mitchell å diskutere noe i forbindelse med fotografiet.

Kommentarer:

Jeg har ikke kunnet fastslå årgangen til dette bildet eller historien om trefningen ute i ørkenen. Det kan hende fotoet var genuint, men ikke historien. Likevel førte det lånte fotoet, ifølge Mike, til uro på WP-basen og kan ha ført til en eller annen reprimande for faren. Jeg tror ikke noe slikt ville skjedd hvis fotoet var en forfalskning. Men man kan spørre seg: hva så med trefningen?

Vi fortsetter med del 5 i neste nummer.

Nærkontakt med et ukjent luftfartøy.

Av Susan Anderton.

Forferdet og sjokkert kjørte et ungt ektepar fra Lancaster inn til en uforglemmelig nærkontakt med et UFO.

"Vi var ikke beruset - vi så det vi så", sier David Tobell, en mann som fikk sin tro på UFO'er ytterligere bestyrket ved den skremmende opplevelsen de hadde i nærheten av Morecambe-bukten sist torsdag kveld.

David, hans kone Lesley og deres små døtre var på tur hjem fra Carnforth. Ifølge ekteparet var klokken 06,50 om ettermiddagen da merkelige ting begynte å skje.

"Vi kjøte langs stranden da jeg fikk se to røde, blinkende lys over bukta, ca. 4-500 yards fra stranden", sier Tobell. "Jeg trodde det var en båt til å begynne med".

Men bare få minutter senere viste denne antagelsen seg å være feil, og det på en dramatisk måte.

"Jeg kikket opp og fikk se denne gjenstanden over bilen. Den var svær". - "Tingen" var kuppelformet. Den hadde en sølvfarget underside, omrammet av en roterende ring av sølvfarget lys. Det blinket fra fire røde, store kupler i bunnen på objektet.

Fru Tobell var rystet. "Jeg ble helt stiv av skrekk", sier hun. Det sjokket hennes mann følte fra først av, forandret seg imidlertid til nysgjerrighet.

Han kunne ikke gi noen nøyaktig beskrivelse av gjenstandens størrelse, men sier at den lett ville "sluke" bilen hans, en Hillmann Imp., og kunne ha rommet uten vanskelighet seks terassehus av gjennomsnittlig størrelse. Det regnet sterkt. Ellers var det ingen lyd å høre fra objektet, men motorduren kunne vel også dempe en mulig lyd, mener Tobell.

Gjenstanden nærmet seg til innenfor en avstand av 100 fot over bilen. Så fløy den sakte i retning av stranden. Tobell sa at den gikk så lavt ned at han trodde den var iferd med å lande.

"Plutselig skjøt en flamme ut fra den, og så var den borte. Det skjedde så hurtig at jeg ikke kunne se i hvilken retning den forsvant. Jeg har aldri sett noe bevege seg så fort", sier Tobell.

Tobell var så interessert at han ville ha gått for å undersøke gjenstanden hvis den hadde landet, men hans kone var fast bestemt på at hun aldri ønsket å se den igjen.

Politiet i Morecambe uttalte at de ikke hadde mottatt noen rapporter om at det var sett UFO'er i distriktet ved dette tidspunktet.

En 13 år gammel pike fra Lancaster, Joanne Coupe, så imidlertid noen uforklarlige gjenstander over byen denne onsdagen kl. 06,40 om ettermiddagen.

Hun beskriver dem som klare hvite, lett pulserende lys som beveget seg noe uregelmessig mens de endret formasjon. Som en skarp amatørastonom er Joanne fortrolig med de fleste ting som lyser på natthimmelen. Hun sier at lysene var for store og at de beveget seg for uregelmessig til at de kunne være luftfartøyer.

Fra Morecambe Guardian - England. 16. mars 1979.

Overs: Anton Lidstrøm.

Mannskap på Ukjent luftfartøy beskytt med maskingevær i Argentina.

Fra "El Comercio" (Lima).

Buenos Aires, 26. juli 1968 (EFE).

Medlemmer av den lokale politistyrke skjøt med maskingevær mot et mannskap på tre i et Uidentifisert Flygende Objekt, som landet tidlig denne morgenen i nærheten av en lufthavn. Dette blir rapportert i dagens utgave av nyhetsbladet "El Popular" i byen Olavarria.

Det var like etter klokken to om ettermiddagen (06,00 GMT). En bred sektor av Tapalque-dalen ble sterkt opplyst, fulgt av en merkelig "rumbido" som ble mer intens etterhvert. Sjefen for politistyrken, som i dette øyeblikk var iferd med å avløse en kollega, merket seg med forbauselse dette underlige fenomenet. Hurtig, og sammen med fire andre vitnet utforsket han stedet, idet de dro dit bevæpnet med maskingeværer i en åpen jeep.

Vel kommet frem kunne de til sin forundring betrakte manøvreringen til en ovalformet gjenstand som svevet noen få meter over dem. Gjenstanden var flat med noen små utstikkere som sendte ut flerfargete stråler mot dem. Plutselig, med intelligente bevegelser og i en svimlende fart, dreide gjenstanden rundt og opp på høykant, og landet i nærheten av noen busker bak nødlandingsstripen som blir benyttet av de militære.

Det sterke lyset syntes nå å minske, og ved siden av UFO'et fikk mennene øye på tre underlige vesener som var over to meter høye og var kledt i sølvblanke uniformer. Disse vesener, som beveget seg sakte og gav inntrykk av å være ustø på føttene, begynte å bevege seg i retning av politifolkene. Sjefen, som var overrasket og skremt, prøvde å stoppe dem ved å fyre av en maskingeværssalve mot dem, men bommet på målet. Da, idet de ukjente vesene i samme øyeblikk løftet hendene sine og viste frem en liten, lysende ball, ble alle vitnene overmannet av en følelse av likegyldighet som satte dem ute av stand til å bruke våpnene sine. - Avisen skriver tilslutt at besetningen gikk tilbake til fartøyet som dro avgårde i en sik-sakkurs med stor hastighet og vitnene forlot stedet. Politifolkene som returnerte til Olavarria, rapporterte øyeblikkelig denne uvanlige hendelsen.

Fra Humanoid Catalog-Humcat, sak nr. 954./Overs: Anton Lidstrøm.

